

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 8 de març de 1996 • Núm. 28 • Any II • 100 ptes



Valoració de les eleccions

pag 4

Imatges del vi carlon

(de la vinya a la taula)

pag 6

Emotiu concert de la Banda de Música "Ciutat de Benicarló"

pag 10

Espectacular partido del Proyastec

pag 13

C.B. Benicarló, no hi ha manera d'aixecar el cap

pag 13

La zona blava: la gran polèmica

Els comerciants contra la proposta del PP

pag 3

SUMARI

✓ Local	cits	P.13. Basquet: El C. B. Benicarló continua perdent mentre l'equip cadet toca la victòria
P.3. La zona blava	P.10. Els dies gloriosos: Herència de sang	P.13. Futbol sala: Espectacular partido del Proyastec
P.4. Valoració eleccions generals	P.10. Emotiu concert de la banda de música	P.14. La claca: Avui tampoc he jugat
P.5. Darrera la gatera: Només cal una signatura més	✓ Medi Ambient	P.14. El telèfon del ciutadà
✓ Societat	P.11. La nostra botànica: Moixera de Guilla	✓ Agenda i serveis
P.6. La coral benicarlanda	P.11. El futur del present: Planificar el territori	P.15. El mots encreuats. Agenda i serveis
P.6. Exposició fotogràfica "Imatges del vi Carlon"	P.11. Llibre: Canviar para vivir	✓ Última
P.7. Avui és un dia trist	✓ Esports	P.16. Ni creix ni meix: Reconciliació o Més caga un bou que cent oronetes
P.8. El Mussol: L'espectacle	P.12. De diumenge a diumenge: Desfici interactiu	
✓ Cultura	P.12. En Off Side: Silenci administratiu	
P.9. Vinguen dies i caiguen pans: Test: Pertanys a la "Nueva mayoría"?		
P.9. La nostra cuina: Calamars far-		

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Sots-directora

Maria Josep Arayo

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdón (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Josep Ferrer, Lo Manifasser
José Miguel Cornelles
Antonio Sánchez
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Carles Lluch, Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer
Francesc Delcastillo
Rodolfo Serrano

Fotografia

José Manuel Herrero
Pilar Diago

Administració, subscripcions

Publicitat

☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc i Oyara, Loverg

Dipòsit legal: CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol. Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts.

La Veu de Benicarló, surt cada divendres.



Editorial

Eleccions

Ja han acabat les eleccions i la veritat és que ens hem quedat igual o pitjor que abans de començar-les. En general, la gent es queixava de Felipe i ara pareix que siga el salvador. L'Aznar sembla que s'ha trasvalsat en veure que no ha obtingut "la mayoría suficiente", i vaja merder que l'espera si vol formar govern a Madrid, ja que l'"enano que habla castellano" probablement li faça parlar català. Temps al temps. De moment ja sembla que això de la immersió lingüística no és tan roïns com semblava i ara Zaplana diu que els valencians i els catalans tenim moltes coses en comú (Quién te ha visto y quien te ve, Eduardito, no parlaràs de la unitat de la llengua, veritat?).

Zona blava

Açò de la zona blava potser li porte més d'un mal de cap al PP benicarlondo. Alguns ja fan apostes sobre quan de temps es mantindrà el projecte perquè ja són uns quants els veïns que han començat a mobilitzar-se (sabeu com? vists els bons resultats dels veïns del Passeig Marítim, també arrepleguen signatures. Falta saber si ara que ja han passat les eleccions, la quantitat necessària de signatures per fer canviar d'opinió als responsables ha passat de 60 a ... moltes més). Que tinga en compte el sr. alcalde i el seu equip que, els faça gràcia o no, amb aquell canvi de plantejament (el del Passeig Marítim) han creat un precedent, i tots els benicarlondos som iguals davant el nostre alcalde, no? El sistema de recollida de signatures sembla eficaç. *"Si no volies caldo, pren dos tasses"*

Cartes als lectors

Encara en queden!

Quina va estar la meua sorpresa quan la nit del 3 de març José Maria Aznar va guanyar les eleccions generals! Però la sorpresa va ser encara més gran quan, en passar per davant d'un dels col·legis electorals del nostre poble vaig veure les llistes dels resultats exposades, com mana la Constitució. Doncs bé, en aquella taula, el PP havia guanyat per pocs vots al PSOE, però la cara segur que em va canviar quan vaig veure que encara hi havia un vot per a la Falange Espanyola. Vaig quedar-me parada. Encara hi ha gent que els vota, vaig pensar. La veritat és que els auguris d'aquesta nova legislatura no em semblen massa bons per a nosaltres els treballadors, però ahí estan els resultats i els hem d'acatar, quin remei!. No sé si aquest vot a la Falange representa una vista enrere en la política i en la democràcia, encara que hi hagi gent que pense que un vot no és significatiu. Però penso que si és alguna cosa és això: significatiu.

GLÒRIA PEY

La zona blava: la gran polèmica

REDACCIÓ

Com ja anunciàvem en el nostre darrer número, el Ple de l'Ajuntament, només amb els vots a favor dels regidors del PP va aprovar la creació d'una zona blava a la nostra ciutat. Aquesta zona inclourà els carrers: Joan Carles I, Plaça Mercat Vell, Carrer la Mar (des del Mercat Vell fins a l'avinguda Iecla), plaça del Mercat, Pius XII, Hernan Cortés i Colom fins a Joan XXIII, una part de la plaça Constitució, la Plaça Sant Bertomeu i Rei En Jaume fins a Sant Valero. Açò significarà la instal·lació, abans de l'estiu de 294 places de pàrquing de pagament. Les primeres respostes no s'han fet esperar, i els veïns ja parlen de mobilitzacions en contra si el projecte tira endavant. Els representants dels tres partits polítics i el president de la unió de Comerços diuen la seua i defensen la seua posició sobre el tema per a *La Veu*.

La zona blava ocuparà els carrers: Joan Carles I, Plaça Mercat Vell, Carrer la Mar (des del Mercat Vell fins a l'avinguda Iecla), plaça del Mercat, Pius XII, Hernan Cortés i Colom fins a Joan XXIII, una part de la plaça Constitució, la Plaça Sant Bertomeu i Rei En Jaume fins a Sant Valero. Açò significarà la instal·lació de 294 places de pàrquing de pagament

José Antonio Sánchez, com a portaveu del PSOE, ens ha fet les següents declaracions: "Nosaltres ja quan va entrar en comissió el tema vam estudiar el projecte i vam veure que no contempla-

va l'opinió dels veïns i que una zona blava a Benicarló de 300 places, després de les que ens han tret en certs carrers, seria un caos. I sobre que això siga per a defensar al comerç, dubtem de que siga per això, ja ho vam dir al ple. A més, els comerciants el que demanaven era que abans de negociar amb L'ECLERC, que per favor s'estudiara aquesta possibilitat, però ells (el PP) van parlar amb L'ECLERC. La conclusió que vam traure era que allò era per a recaptar i com els cotxes s'han de posar a algun lloc i a Benicarló no tenim on deixar-los, els hauríem de posar ahí i pagar i els veïns pagaran i punto. El no a la zona blava és rotund"

Enric Moya, representant de la UPV, afirma que: "No ens assembla bé la proposta presentada pel sr. Cuenca perquè és un projecte que encara està molt verd i s'ha de madurar. Encara que la idea inicial, feta per una associació de comerciants, de regular el trànsit mitjançant la creació d'una zona blava al centre de la ciutat creem que és interessant. Però s'ha de parlar amb totes les associacions de comerciants, s'ha de fer un tractament específic per als residents, s'ha d'estudiar més acuradament la delimitació de l'àrea perquè no hi hagen agravis comparatius entre diferents carrers. Per a minorar el seu impacte la seua implantació s'hauria de fer en fases progressives. La UPV, a més a més ha introduït el concepte de zona blanca que consisteix en establir períodes d'aparcament gratuïts. En definitiva, nosaltres fem aportacions constructives fugint de polèmiques estèrils que només porten crispació a la vida política."

Antonio Cuenca, el representant del PP defensa la postura del seu grup: "La gent no ha d'estar espantada, la zona



Els benicarlondos acabarem aparcant tots així, com "bonament puguem"

blava s'estableix per a l'horari comercial, de 9 a 13h. i de 17 a 20h., l'explotació ha quedat fixada en 30 pts la mitja hora amb un màxim d'aparcament de dues hores perquè hi haja mobilitat de pàrquing, la resta de les hores són per als usuaris, per als veïns, una persona que visca en aquesta zona, si se'n va de matí a treballar, quan torna al migdia o per la nit, no pagarà, per tant, no és com per a "rasgarse las vestiduras". Els pobles avancen si evolucionen i troben noves fórmules per fer-se més competitiu però si ens anlem en els costums i en els sistemes moltes vegades ens quedarem igual i no evolucionarem. Des d'aquest punt de vista, va ser la Unió de Comerços la que va tindre la iniciativa i nosaltres només els hem facilitat la iniciativa, perquè estem ací per a facilitar les iniciatives dels veïns, no per a coartar-les."

Victor San Abdon, president de la Unió de Comerços és clar en afirmar: "La instal·lació d'una zona blava seria positiva ben feta, però nosaltres no vam parlar mai d'una zona tan gran, tan extensa com la que sembla que s'ha aprovat Per Setmana Santa de l'any passat vam dur una proposta a l'Ajuntament i des d'aleshores no sabem res, ningú ens ha consultat què ens sembla el projecte, ni tan sols se'ns ha comunicat la decisió del ple"

ESTELLER IMPORT



Benicarló
47 17 08



Vinaròs
40 07 68

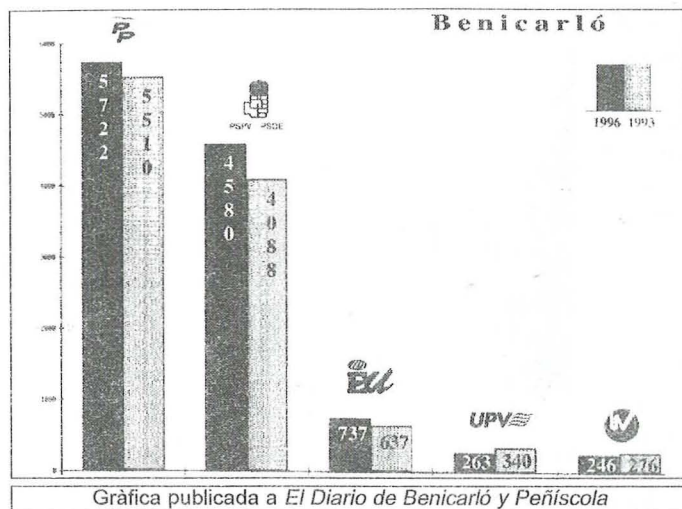
AUTO ESTELLER



Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

Els resultats electorals valorats pels partits polítics



REDACCIÓ

Les grans derrotades d'aquestes eleccions han estat, sense cap dubte les enquestes realitzades per tots els mitjans de comunicació. Han passat coses estranyes: sembla que el guanyador sigat el que ha perdut, el PSOE (ja que no s'ha donat la gran davallada que s'esperava). També sembla que el guanyador real, el PP siga el perdedor, (perquè no ha aconseguit la "majoria suficient"). Hem intentat posar-nos en contacte amb tots els representant del partits polítics del nostre consistori, però a hores d'ara els representants del PP no ens han fet declaracions, així, doncs, explicarem als nostres lectors les valoracions que han fet J.R. Tiller pel PSOE i F.X. Rodríguez per la UPV

Tiller: "El que veem en relació als resultats és que hi ha una cosa clara, mirant els resultats de les darreres eleccions generals ens adonem que el PP a Benicarló ha baixat en percentatge, i això indica que ja no està creixent, que és un partit que ha tocat sostre i que comença a descendir. Per contra, nosaltres hem pujat i això és el que val. L'anàlisi que fem és que estem en posició, les pròximes eleccions locals, de tindre un govern de pro-

grés a Benicarló perquè altres forces d'esquerra (IU) mantenen uns resultats importants i es produeix una traslació del vot de la UPV, que té un electoral en les municipals que quan venen les generals ve a nosaltres. A les locals nosaltres vam patir un seguit de coses: la pèrdua de l'alcaldia, que el nostre candidat Juan Vicente Rambla no es va tornar a presentar (al final vaig anar jo) i el fet que la UPV a Benicarló fa unes llistes de gent coneguda. Si fem una llista ben pensada tenim possibilitats de guanyar. Però l'anàlisi s'ha de fer de generals a generals i nosaltres pugem 4 punts respecte al 93, per tant a Benicarló estem recuperant el nostre vot. El PP comença a perdre punts allà on més temps porta governant perquè la gent ja té un referent del que és un govern popular. En la formació de govern,, el PP està patint una situació que ells mateixos han provocat, l'escenari actual ells no se l'imaginaven, durant aquests tres anys han fet del pacte amb els nacionalistes catalans un element de captació de vots, han jugat a l'espanyolisme i a l'antinacionalisme i ara tenen una gran contradicció perquè l'única manera de formar govern és amb el PNV i CIU, això significa que s'hauran de desdir de tot el que han dit i els suposarà un trencament amb una part important del seu electorat. No desitgem que es tornen a fer eleccions i han d'intentar fer govern, nosaltres volem que governen ells, si no poden fer govern ja veurem que passarà, però la culpa no serà nostra, nosaltres hem perdut aquestes eleccions."

Rodríguez: "Des de la UPV valorem molt positivament el vot nacionalista fidel que s'ha mantingut, tenint en compte la forta campanya bipolaritzada que han portat PSOE i PP. Cal fer una reflexió a nivell local molt important i és que gran quantitat de gent no sabia ni a qui estava votant, perquè pareix que la "contienda" només anava entre Felipe i Aznar, quan realment la gent triava al seu candidat per la circumscripció de Castelló. Si pensem que la consciència de País no està tan arrelada a les nostres terres com a altres nacionalitats, podrem entendre la davallada de vots dels nacionalistes en unes eleccions on ha primat principalment qui seria el futur president del govern, i no les propostes de futur que implicarien el desenvolupament del País Valencià.

El missatge positiu que es pot extraure d'aquestes eleccions és que a partir de la lliçó que podem aprendre dels partits nacionalistes català, basc i ara també gallec, potser els valencians ens adonarem algun dia de la importància que té tindre veu pròpia a Madrid, ja que fins ara qualsevol decisió que es pren al nostre país ha de tindre el vis i plau de la "central" de Madrid.

Pensem si en som, de sucursalistes, que ni el propi President de la Generalitat té la facultat de poder disoldre les Corts Valencianes, necessita el permís del govern central: tota una autonomia de segona categoria.

De tota manera, des de la UPV pensem que tard o d'hora la veu del nostre poble es farà sentir a Madrid, igual que fins ara en una gran majoria dels pobles del nostre país s'està sentint, on els regidors nacionalistes estan donant un exemple de com s'ha de treballar per recuperar la dignitat de poble. I ho continuarem fent, perquè tenim el suport dels ciutadans i ciutadanes que se senten valencians i que volen aconseguir unes fites de llibertat i independència econòmica que són l'única manera de solucionar els principals problemes que pateix la nostra societat."

La Veu
el setmanari que
més parla



La Nova

Dolçainers

C/ Eco. Puzos 44 - 2ª
12580 BENICARLÓ (Castelló)

Teléfono (964) 47 35 73
47 27 91

cristal - 1, s.l.

Alumínios

Persianas

Cristales

Ángel Gilabert Rodríguez

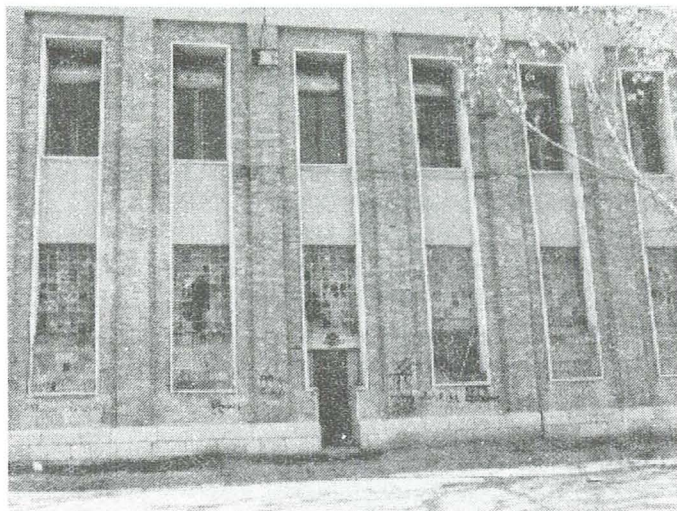
Corts Valencianes, 15 bajos
Teléfono y Fax 964 / 47 11 67 12580 BENICARLÓ (Castelló)

Foto denúncia

La cosa és més que evident, fins el més "cego" se n'adonaria del lamentable aspecte que donen les parets exteriors de l'Auditori. Per a mostra un botó (foto contigua) on es veu l'acuradíssim i digníssim aspecte que ofereix.

No sé si algun cap pensant dels que manen en aquest poble estarà d'acord amb aquesta reflexió. Cal pensar que estem en temps de falles; la quantitat de gent que circula per aquest poble i particularment per aquesta zona és prou gran, i la imatge que s'està donant no crec que siga la més correcta. No cal ser molt avispat per pensar que més d'un, en el seu fur intern ens pot tractar de "guarros i desastres", perquè entre vidres trencats i pintades aquesta zona s'emporta "la palma", a més cal afegir un jardinet (per dir-li d'alguna manera) que està en condicions patètiques.

A veure si ho millorem tot, que al cap i a la fi, no ens va costar gens, però no per això ho hem d'abandonar.



Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada ho pots fer enviant-la a *la Veu de Benicarló* c/ Sant Francesc, 95

darrera la gatera

↳ XIMO BUENO

NOMÉS CAL UNA SIGNATURA MÉS!

Després de l'aprovació, només amb els vots afirmatius del PP, de la creació al centre de Benicarló d'una zona blava reservada per a uns 300 vehicles i de la consegüent polèmica que generarà aquesta decisió, cal tranquil·litzar d'entrada a tots aquells ciutadans i ciutadanes que estan en contra d'aquesta iniciativa, ja que només amb 61 signatures dels veïns afectats l'equip de govern del PP canviarà ràpidament la seua decisió com ha fet amb el Passeig Marítim.

Malgrat aquest precedent sempre ens pot quedar el dubte que l'anterior canvi va ser motivat no per la seua idoneïtat sinó perquè es creava un mal precedent de normalitat democràtica per ser un projecte consensuat i aprovat per tots els partits amb representació municipal; i com que aquest només té el suport del PP ni amb el 99'99% dels ciutadans en contra, revocaran la seua decisió, segurament per això de no quedar malament davant l'opinió pública i reconèixer que ho han fet malament.

Ara bé des d'aquestes línies cal tornar a denunciar que l'equip de govern municipal segueix començant a fer la casa pel terrat, és a dir que la creació o no d'una

zona blava ha de ser conseqüència d'un estudi previ on intervenen molts factors com són la reordenació circulatoria de la ciutat, el diàleg entre usuaris, veïns i comerciants, l'estudi d'altres alternatives, etc i que faciliten finalment des d'una òptica global arribar a un concens entre tots, i no com ara que la zona blava serà motiu de contínues crispacions inútils.

La creació o no d'una zona blava ha de ser conseqüència d'un estudi previ on intervenen factors com la reordenació circulatoria de la ciutat, el diàleg entre usuaris, veïns i comerciants, l'estudi d'altres alternatives, etc

Així abans de tirar avant, a més d'afrentar d'una vegada la regulació de la circulació i aparcament viària a tots els carrers de Benicarló, l'equip de govern popular hauria de retirar aquest projecte i estudiar-lo més seriosament des de la perspectiva abans esmentada, ja que possiblement amb menys zona blava igualment se solucionarien les demandes dels comerciants amb una zona reduïda a llocs concrets com el Mercat, Plaça Sant Bertomeu, Plaça de la Constitució, etc.

I al mateix temps caldria garantir els drets dels ciutadans, que paguen els seus impostos de circulació, a deixar els seus vehicles prop de casa seua el temps que

ho desitgen, per això de cap de les maneres són acceptables les raons justificatives del Sr. Cuenca quan diu que "els veïns tenen garantit aquest ús", però sempre i quan no aparquen dins de l'horari fixat a la zona blava, ja que tots fora d'aquest horari podem deixar el nostre vehicle, veïns o no dels carrers afectats.

Ara bé on s'equivoca el Sr. Cuenca és que no té en compte que molts veïns poden o no treballar, però obligatòriament no van al seu treball o a fer les compres amb el cotxe (com fa ell), i de vegades fan altres opcions de transport més ecològiques, com anar a peu, en bici, transport públic, etc; cosa que d'implantar-se la zona blava hauran de traure el vehicle de davant de casa a les 9 per poder tornar a posar-lo a migdia, i per la tarda la mateixa cançó; o bé deixar-lo ben lluny del seu carrer on hi haurà una línia pintada de color blau.

Realment no hi ha cap altra justificació raonable d'un projecte com aquest que no siga un afany recaptador extra per part del PP, on a més dels impostos ja existents, utilitzar aquests diners per seguir sanejant la tresoreria municipal a costelles dels ciutadans. Però potser que la veritable raó d'aquest projecte és la seua incapacitat per planificar acuradament i donar alternatives vàlides a l'aparcament de Benicarló

Sembla que ara ens caldrà començar a recollir signatures contra aquesta zona blava com van fer a Peníscola per tal d'aconseguir la retirada d'aquest projecte impopular.

Activitats Corals el dia de reflexió

ANNA PUJOL

El passat dissabte dia 2 de febrer, coincidint amb la jornada de reflexió electoral, les corals benicarlandes varen desplegar la seua activitat en diverses actuacions dins i fora de la nostra ciutat. La Coral Polifònica Benicarlanda participant a l'Aplec de Sant Carles de la Ràpita i les Corals Kylix i Petiquillo al Festival d'Artistes Locals de Benicarló.

L'Orfeó Pau Casals de Sant Carles de la Ràpita, que celebrava el seu 25è aniversari, va ser l'amfitrió de la trobada inaugural del cicle, que, sota la denominació de *Roda Coral*, reuneix les agrupacions de les comarques meridionals associades a la Federació Catalana d'Entitats Corals. Juntament amb la Coral Sant Jaume de Sant Jaume d'Enveja, la Coral Joventuts Unides de la Sénia i l'Orfeó Vinarossenc, la Polifònica Benicarlanda, sota la direcció de Josep V. Arnau, va obsequiar al nombrós públic assistent a l'Església de la Trinitat amb una mostra del seu treball.

En aquest festival també estava prevista la intervenció de la Coral "Gent Gran", que per falta d'entesa amb els organitzadors va abandonar l'acte sense actuar.

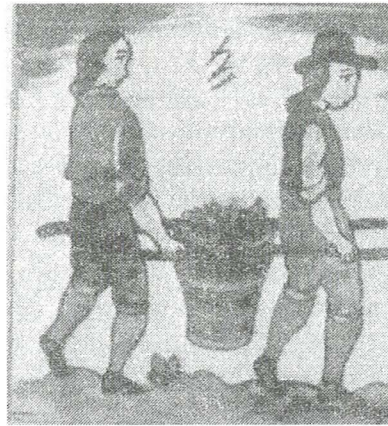
Per finalitzar, els més de cent cantaires participants es varen reunir per interpretar *Moon River* de Mancini, abans de ser obsequiats amb un generós refrigeri en un prestigiat local rapitenc.

Per una altra banda, i coincidint en dia i hora, es va portar a terme a l'Auditori benicarlando, el Festival d'Artistes Locals, organitzat per la Junta Local Fallera, on no varen defraudar els més petits de la Coral Petiquillo dirigits per Ricardo Macho Besé, ni els joves de la Coral Kylix, conduïda eficaçment per Lluís Vallès.

En aquest festival també estava prevista la intervenció de la Coral "Gent Gran", que per falta d'entesa amb els organitzadors va abandonar l'acte sense actuar.

Una exposició fotogràfica amb olor i sabor

ANNA PUJOL



Setrill la passada tardor.

Del 2 al 8 de març s'ha pogut veure a la Caixa Rural un interessant treball del grup ENFOQUE. Es tracta d'un recull d'imatges, en blanc i negre i color, on es dona una visió panoràmica del procés de la verema portat a terme per la Penya

En aquests darrers sis anys d'existència, aquest grup d'amics de la fotografia, s'ha anat consolidant entre nosaltres amb una sèrie d'iniciatives de gran èxit popular: les cinc maratons fotogràfiques de Festes, els cursos de la Universitat Popular, les exposicions temàtiques com *Abans i Ara o Medi Ambient* amb col·laboració amb Alambor en són una mostra. La seua modèstia fa que no consten els noms dels artífex materials d'aquesta excel·lent collita visual. Es tracta de José Bellés, Lucía Bravo, Andrés Esbrí, Joaquín Foix, Fernando Grau, Román Mas, Francisco Rillo, Antonio Roca i Floreal José Roig.

Nota de degustació:

El color precís i brillant d'aquest conjunt fotogràfic destaca de forma espontània sense filtres ni trucatges. Una pluralitat de verds dominen l'exterior i el roig del raïm elaborat recrea l'atmosfera del celler. El blanc i negre ens dona el contrapunt sobri per a la definició d'objectes i accions del ritual atàvic del vi.

L'aroma intens és captat amb l'aproximació als ceps, el seguiment del transport amb carro, les escenes del procés de trepitjat i premsat, emanant subtils matisos de la fruita damunt el fons humà que serveix de base. Paladar generós amb entitat definida, és el resultat d'aquest reportatge, on a l'interès etnològic del tema (tasques ahir habituals i ara en vies d'extinció per les nostres contrades) s'afegeix l'indubtable valor estètic d'un treball ben fet.

EADENA
SERZ

MAESTRAT 106.2 F. M.

Apple Centre Ulldecona microgestió

Integradors de sistemes • Distribuïdors Apple Computer

c/ Murada de Baix, 20 Ulldecona Tel. (977) 57 32 39

Avui és un dia trist

Les següents línies han estat escrites amb motiu de la mort de Paco Añó, no han estat escrites amb la intenció de ser publicades. Formen part d'un diari íntim però la intensitat del moment va fer que foren compartides. Algunes persones al llegir-les van voler que es feren públiques. Ací estan.

Cómo una noche puede ser tan larga, cómo una tarde tan intensa, cómo un día tan triste. Cientos de personas pasean ante mi mirada, nublada por las lágrimas, serena en otros momentos. Y entonces pienso, y me pregunto:

¿Por qué, por qué, por qué?

No hallo respuesta. Sólo sé que esto duele, y mucho.

Hoy es un día triste. Se ha ido, pero no me lo creo.

(Una carcajada). Sé que de un momento a otro va a aparecer por esa puerta, y con su aspecto serio y diplomático va a darnos a todos las buenas tardes. Y se sentará, como uno más, en una de las pocas sillas vacías que quedan en el comedor de su casa.

Hoy es un día triste. Y la gente llora, porque lo aprecian, y yo le lloro, porque ya le echo de menos. Pero él está aquí, con nosotros, con su metro ochenta y tantos, dispuesto a hacerme rabiar como tantas y tantas veces. Sé que no va en serio. Me está gastando una broma. Sí, es eso, es otra de sus bromas. Pero no, esta vez la broma no es de él, es del destino, al que de vez en cuando le gusta hacernos esta clase de putadas.

Hoy es un día triste. Hoy su tabla de

surf se ha perdido para siempre bajo el horizonte de este mar Mediterráneo que en contadas ocasiones le vio caer. Pero para mí su figura erguida continua de pie, fuerte, enérgica, contra viento y marea, porque no ha caído, no puede haber caído...

“Tío Paco, tú no pots ser allò que hi ha dins d'aquella caixa. Tú ets molt més. Per això no puc vore't. No vull vore't. Tú no ets ell.

Jo vull vore a l'home gran del tercer pis, aquell que caminava amb pas ferm baix la calor de l'estiu amb unes xancles de fusta que fien un sorollet que recordo que a mi mágradava molt, tant que no vaig parar fins que jo també veig tenir unes com les teues al següent estiu. Jo vull vore al gran home amb qui he compartit tants de gelats, a l'artista anònim que m'ajudava entre cartulines, llapiços i colors de fusta i al que no l'importava perdre amb mi hores de son, a aquell que tantes vegades va fer del meu avi, aquell qui em va dir una vegada, al començament de no recordo ara bé quin cursm que clar que allò a lo que m'anava a enfrontar era més difícil, però jo tenia algo al meu favor, i era que jo també era un any més gran.

Tío, tantes vegades he vullgut que m'ensenyares a fer fang, a moldejar amb les mans eixes figures que a traves de tu han pres vida, moltes d'elles mares de Déu queestic segura ara t'acompanyen. El fang, la talla i també la fotografia. Jo volia aprendre al teu costat a revelar imatges, imatges de fets i persones que abans d'existir ja han desaparegut. I es que tío,

he arribat tard, però mai pensem que no arribarem a hora, per a natros sempre hi ha temps. Però de vegades el rellotge se para, i avui s'ha parat. Costarà tornar-li a donar la volta per a posar-lo en el seu lloc, però poquet a poquet la sorra anirà caent fins que de nou el rellotge s'ature i algú li torne a donar la volta.

La volta!. Saps?, em fa pensar en algo redó, en alguna cosa que gira, que dóna voltes, com aquella bola del món que fa no res vaig tenir el gust de regalar-te. I dic “vaig tenir el gust” perque poques vegades algú t'agraix tant el present que li fas. El nostre xicotet secret, te'n recordes?

Tío, avui és un dia trist, però et diré algo:

- Si vas ser feliç jo també ho sóc. I sé que ho has segut perque has tingut al teu costat a tota la gent que t'estima. El tete, la padrina, uns fills exemplars dignes d'un pare model. No podia ser un altra cosa “de tal fusta ...” Ells i la tia, en silenci, aguantant-se el dolor durant aquests mesos, el dolor i per qué no la rabia, la rabia davant la impotència de vore que algú a qui estims se te'n va i tu no pots fer res.

Tío, no han pogut fer res però si que ho han fet, i tu com tantes i tantes vegades estas orgullós d'ells, perque allò que han fet ha segut estimar-te fins al límit, de la millor de les maneres, sempre amb un dolç somriure”.

T'estime
Sunny

Benicarló, 4 de març de 1996.

Regio Cinema de Benicarló
De divendres a dilluns
•El hombre de las estrellas

La Veu de Benicarló
el setmanari que més parla

estudio *Amé*
Fotos en una hora
Atención novios, regalamos un sensacional video de boda
Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

L'ESPECTACLE

Aprofitant el bon temps el mussol va dedicar-se a observar com finalitzava la moguda electoral, així de sobte els últims dies de campanya, Benicarló va aparèixer ple de pancartes, cartells, mítings, sobres i paperetes pels carrers,...com si la cursa cap a Madrid començara quatre dies abans d'anar els humans a votar. Però el mussol encara va al·lucinar més quan va sentir comentar a Felipe que al PSOE li havia faltat una setmana més de campanya per a capgirar els resultats.

També el mussol va assistir, al mateix temps que entretingut prou preocupat, a l'espectacle final de les formacions

majoritàries, observant com pujava el nivell de desqualificacions, insults, temors, crispacions, etc i on els ciutadans van tornar a escoltar o llegir allò de que venia de nou el franquisme, la dreta reaccionària, que calia xafar la rosa, etc.

Així al mussol li va semblar curiós que finalment quasi el 80% dels votants, després de "decidir" "la nova majoria" d'una "Espanya en positiu" "marcant-li un gol al centralisme" només van donar-li un tomb a la "tortilla" parlamentària, deixant les coses com abans tret que la majoria simple passava del PSOE al PP, ara bé després de tant enrenou semblava que els que havien guanyat hagueren perdut per no assolir la majoria absoluta i els que havien perdut anaven de guanyadors per

no patir la devallada cap a les clavegueres que les enquestes preveien; però com sempre finalment tots, tret d'EU i de les enquestes electorals, afirmaven que havien guanyat.

Tots els polítics haurien de reflexionar sobre el que ha passat

Malgrat tota aquesta passió, de vegades irracional, vessada pels polítics abans, durant i després d'una campanya com aquesta, al mussol li queda un regust amarg i un dubte raonable de que les coses no caviaran gens, per no dir que empitjoraran, ja que el futur govern popular està més en la corda fluixa que l'anterior socialista, i sobretot després de les actuacions del PP i d'alguns mitjans de comunicació reaccionaris

per forçar l'avançament d'unes eleccions, que a l'hora de la veritat no han servit res més que per portar-los a un altre carreró sense sortida.

Per això sembla curiós que després de tanta crispació provocada pels poders fàctics, es demana ara tranquil·litat, responsabilitat... a aquelles forces atacades dura i constantment des del 93 i que ara tenen la clau per no tornar-se a convocar unes altres eleccions anticipades abans del 97.

El mussol creu, després d'aquesta experiència, que tots els polítics haurien de reflexionar a fons sobre el que ha passat i a partir de la decisió sobirana dels ciutadans enterar la ira i la crispació i començar a treballar tots plegats per un millor futur d'aquesta societat.

La Veu de Benicarló

El teu setmanari Sense afonies *Subscriu-t'hi*

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestrals o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per 4.680 pts (52 números, anual) o 2.470 pts (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte Entitat Sucursal Control Compte número

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 1996

Vinguen dies i caiguen pans

Test: Pertanys a la "nueva mayoría"?

Pertanys a la "nueva mayoría"? O en canvi ets de les persones que sempre arriba tard on no passa mai res? No ho saps? Independentment de si has votat o no, independentment de a qui has votat, respon les següents preguntes, suma els punts i aclariràs com ets i qui ets realment.

1. *L'esposa de Diego Such, conseller d'Indústria de la Generalitat Valenciana va cobrar 6 anys com a professora de la Universitat d'Alacant i no va fer mai cap classe ni res paregut ...*

- A. Ah, sí?
- B. El PP va prometre sous per a les dones. Per alguna havia de començar, no?
- C. Això és mentida. No hi ha cap conseller que li diguen Diego Such.
- D. Aquesta pregunta té molt poc suc.

2. *L'ajuntament de Picassent (PP-UV) ha suprimit l'Agència de Desenvolupament Local, l'assessoria jurídica de la dona i l'oficina de promoció del valencià per a augmentar-se els sous ...*

- A. Això és mentida. Picassent no és un poble, és una presó.
- B. Si els polítics del PP-UV suprimixen aquests serveis és perquè han fet la feina molt bé i ja no fan falta. Es mereixen, com a premi, un augment de sou, o no?
- C. Mira, si el test va de política ja no m'agrada, veus?
- D. Això deu ser perquè el local ja deu ser prou gran, les dones no són delinqüents i el valencià eixe ja deu ser famós.

3. *Més de 50.000 persones van assistir a València al míting del PP. Uns dies abans més de 60.000 persones es manifestaven pels carrers de València en contra del mapa escolar ...*

- A. Encara no sé què dimonis és això del mapa escolar.
- B. El poder de convocatòria del PP és molt gran.
- C. Això de la manifestació eixa és mentida. Les més de 60.000 persones que anaven juntes pels carrers de València es dirigien al Mestalla a agafar lloc per no perdre's el míting.
- D. Si haguessen ficat autobusos jo també hagués anat a la manifestació.

4. *JASP vol dir ...*

- A. Jove, Aturat i Sense Pasta.
- B. Joven Aznarista Sobrado de Poder.
- C. Joven Aznarista Sin Poder.
- D. José Antonio Siempre Presente.

	1	2	3	4
A	0	0	0	0
B	1000	1000	1000	1000
C	0	1	1	1
D	1	0	0	1000

0 punts: No et preocupes, sempre formaràs part de les majories, o no. Però tu no et preocupes.

D'1 a 1000 punts: Mira, no em fa cap gràcia que t'hages agafat el test de broma.

De 1001 a 4000 punts: Ho has fet molt bé. No patisques per Raphael, tindrà un programa diari a totes les televisions. A que ni a l'ABC ni a *Las Provincias* fan enquestes tan xules?

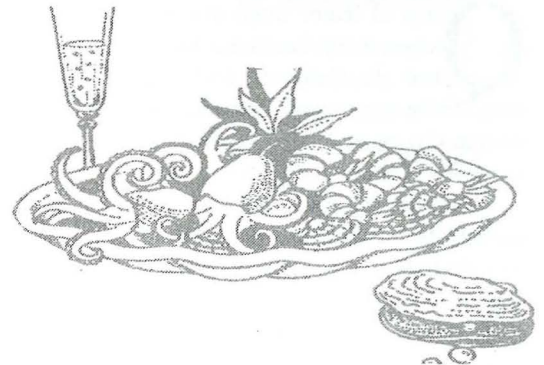
JOSEP FERRER

lo racó del coc

la cuina de Benicarló

LO MANIEASSER MAJOR

CALAMARS FARCITS



Netejarem els calamars buidant-los sense trencar les bosses. Apartarem les potes per al farcit i picarem una mica de ceba amb una dent d'all. Per una altra banda xafarem en el morter julivert i pinyons.

Courem els calamars dintre d'una salsa feta amb ceba trinxada, all, julivert i tomaca picada.

En una cassola al foc hi posarem un raig d'oli per sofregir la ceba amb els alls, les potes dels calamars trinxades, una tomata picada, un grapat de panses, el julivert i els pinyons. Amb aquest sofregit i un ou dur desfet farcirem els calamars i els tancarem amb un furgadents.

Els courem dintre d'una salsa feta amb ceba trinxada, all, julivert i tomaca picada. Abans de posar-los al foc hem de passar-los per farina perquè queden més tous. Això ens ajudarà també a que la salsa tinga més consistència. Tot junt, ho deixarem coure una estona llarga fins que adquireisca el grau de compenetració escaient. Llavors, seurem a taula per gaudir de l'olor i el gust d'aquest plat tan delicat.

Les delícies marines com aquesta convé regar-les amb vi fort de la terra. Un blanc macabeu ens portarà l'aroma de les brises d'anys enllà com els mariners dalt de la barca

Les delícies marines com aquesta convé regar-les amb vi fort de la terra. Un blanc macabeu ens portarà l'aroma de les brises d'anys enllà com els mariners dalt de la barca. Bon profit.

els dies gloriosos

de JOSEP M. SAN ABDON

Herència de sang

Quan el lector tinga aquest article a les seues mans, haurà acabat el primer culebró de Canal 9 TVV, "Herència de sang". L'he seguit amb una certa regularitat des de que s'ha emes a l'hora de la sobretaula, tenia curiositat de veure algun actor que ja coneixia.

La idea original es déu al nostre primer autor teatral, Rodolf Sirera, i en l'equip de guionistes ha treballat un altre dels nostres primers dramaturgs, Juli Leal, així com altres escriptors amb experiència als serials de TV3, com Gisela Pou. També bona part de l'equip de direcció i producció ve de la televisió de Catalunya. Tanmateix el resultat no ha estat tan rodó com "Poble nou" o "Secrets de família", com diu un amic meu, es veu que a la TVV hi ha un virus.

Cristina Plazas és una actriu madrilenya que en tres mesos ha après la nostra llengua, ¿veieu com no és tant difícil?

Però no serà que als valencians ens agrada fer sang de les nostres coses? És cert que a "Herència de sang" no hem vist una interpretació massa cohesionada i a la vora de bons actors, n'hem vist uns altres que semblaven de grups d'institut, però no hem d'oblidar que a Catalunya ja funcionava el prestigiós Institut del Teatre en temps de l'enyorat per Raphael, i ací al P. València encara no hi ha una escola d'art dramàtic com Déu mana, hi ha un teatre agonitzant i una indústria audiovisual inexistent. Per això sèries com "Herència de sang" em semblen positives, pel que tenen d'estimulant per a la professió; per a mi ha estat tot un descobriment el protagonista de la sèrie Juli Mira, un veterà actor que ve del mític grup d'Alcoi "La Cassola" i alguns altres actors joves, com Cristina Plazas que segons em diuen es una actriu madrilenya que en tres mesos ha après la nostra llengua, ¿veieu com no és tant difícil?

Emotiu concert
de la banda de música

MINISTRIL

El dissabte 2 de Març i davant d'un auditori de La Salle al complet de públic, la Banda de Música "Ciutat de Benicarló" va realitzar el primer concert de l'any 1996.

En aquesta ocasió fou un repertori d'obres d'autors de Benicarló amb el qual el públic va gaudir de valent. Pareix que cada obra tenia la seua petita història, i els autors i familiars presents a la sala es varen bolcar amb la Banda en cada interpretació.

Es va interpretar un repertori d'obres d'autors de Benicarló amb el qual el públic va gaudir de valent

Tot el repertori era de pasdobles però, d'acabats molt diversos. Així l'estil molt actual d'escriure de *Pablo Anglés* en dos magnífiques obres, una de les dues "*Llum d'estiu*", amb un originalíssim sol de flautí. O la sobrietat d'un *Victorino Bel*, en aquest cas en dos pasdobles de genuí sabor taurí que fan animar a qualsevol plaça. També el pasdoble taurí dedicada la Peña Hnos. Soro de Benicarló del qual és autor l'actual director de la Banda, *Jaume Rebollar*, amb un bellíssim passatge de trompetes.

El pasdoble "*Benicarló*", del mestre *J. Ramón Arnau*, és segurament el més conegut a nivell local i el més interpretat per la Banda i rondalles amb un inoblidable duo de clarinets. També vàrem escoltar una obra del recordat mestre *José A. Valls* "*Falles de Benicarló*" amb molta elegància i finor i que pareix que les falles ignoren aquest formidable tema amb lletra itot.

El pasdoble "*Benicarló*", del mestre *J. Ramón Arnau*, és segurament el més conegut a nivell local i el més interpretat per la Banda i rondalles amb un inoblidable duo de clarinets

Destacarem l'estrena que també va tindre el concert amb una obra de *José Morcelle*, autor aragonés, establert a Benicarló que apunta una melodia senzilla i d'aires molt festers.

El presentador, sr. Arnau, va anunciar la proposta que la Societat Musical farà al Consistori benicarló perquè el futur conservatori de Grau Mitjà adopte el nom de "Mestre Feliu"

Però caldria destacar encara més les dues obres de *Vicente Feliu*, potser les de més altura musical de tot el repertori tal com va comentar el presentador Arnau, que també va anunciar la proposta que la Societat Musical farà al Consistori benicarló perquè adopte el nom de "Mestre Feliu" per al proper Conservatori de Grau Mitjà a Benicarló, cosa aquesta que va alçar en un gran aplaudiment a tot l'auditori.

El concert va finalitzar amb el tema "*Himne a Benicarló*" de *A. Avila*, amb un recull de temes populars i d'extensa escritura, que el seu autor ha recopilat amb nova instrumentació per a banda.

Bar restaurante
Berná

Dr. Ferran, 7

Auto Escuela
DALMAU

Miguel Dalmau Ibáñez
Ma. Dolores Bayarri Ramón

Seguros Generales

C/ Alcalà de Xivert, 5
Tel. 47 19 04

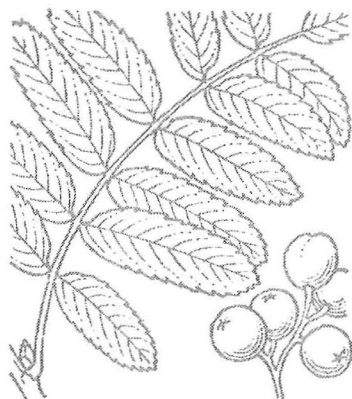
12580 Benicarló

la nostra botànica

JMASCLANS

Moixera de Guilla

(Sórbus aucupària)



Arbre d'un deu metres d'alçària; borrons no viscosos, peluts i d'un violat negrós. Fulles compostes, amb 11 a 17 folíols dentats com en el server, però asimètriques a

la part inferior.

Flors blanques, molts petites, de 6 a 8 mil.límetres de diàmetre, agrupades formant ramells; dents del calze ben dretes durant la floració. Fruit rodó, aproximadament d'un centímetre de diàmetre, aspre, no comestible, vermell a la maduresa i persistent a l'arbre tot l'hivern.

De flors blanques, molts petites, de 6 a 8 mil.límetres de diàmetre, agrupades formant ramells

Floreix des del maig. És arbre d'alta muntanya; viu al país del pi negre, en terres de l'estatge subalpí, a altituds superiors a 1500 metres. La trobem únicament als Pirineus i a les muntanyes més pròximes; i també al Montseny. Cultivada com a ornamental. És pròpia de l'Europa boreal i de les muntanyes centreuropees.

llibre

COMERÇ SOLIDARI

Cambiar para vivir

Ramón Folch
INTEGRAL EDICIONS
180 Pàgines
1700 PTA

La gran experiència pels nombrosos treballs i estudis realitzats, i la seua autoritat com a científic ambiental, permeten a Ramón Folch condensar en aquest llibre les seues reflexions i propostes de futur per construir una societat ecològicament més sana i humanament més digna.

Ramón Folch condensa seues reflexions i propostes de futur per construir una societat ecològicament més sana i humanament més digna.

El seu arrelament al mediterrani i el coneixement del caràcter dels seus habitatns, fa que les seues propostes estiguen carregades de realisme i clara visió d'un futur possible i desitjable per aquestes terres.

El convenciment que la nostra societat té futur tan sols si provoquem un canvi profund i concient dels nostres hàbits i valors que beneficie al medi -i no al contrari, com ara- l'obliga a dissenyar estratègies perquè tots puguem contribuir a eixe canvi que permeta construir una societat digna i solidària.

el futur del present

ALVAR ANYÓ

Planificar el territori

L'organització territorial del nostre cau ecològic, basada en el municipi, té un origen medieval que no respon a les noves exigències socials. Això sí, té un fort arrelament històric que dificulta la solució de molts problemes actuals i futurs -gestió, infraestructures, assistència...-

La progressiva tendència a la concentració urbana va en detriment de les zones rurals que continuen despolitant-se

La progressiva tendència a la concentració urbana (precisament perquè es pot planificar millor i oferir bones infraestructures i serveis), va en detriment de les zones rurals que continuen despolitant-se de manera preocupant - amb el perjudici social i econòmic que això comporta-

La solució són les agrupacions de municipis i la potenciació de la comarca

No cal ser cap tècnic per a veure que les coses s'han de fer d'una altra manera. La solució passa per les agrupacions de municipis en qüestions concretes, i la potenciació de la comarca com a entitat dotada de les infraestructures i serveis mínims que exigeix poder viure en un nivell de vida digne.

Això sí, s'haurien d'oblidar les polítiques de campanar, que amb els seus recels i reticències impedeixen que els pobles puguem enfrontar el futur de manera conjunta ajudant que els campanars es troben cada vegada més sols.

Llibreria • Papereria • Copisteria



Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions
Còpies Color

Consumibles de la marca d'impressores HP

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

La Veu sense afonies

de diumenge a diumenge

↳ TONI CLAPÉS

DEFICACI INTERACTIU

Hom sap que *La Veu* és una publicació humil, absolutament precària en recursos econòmics i, per què no dir-ho, en blanc i negre. Els seus col·laboradors no en sabem ni una paraula d'autopistes de la informació, ni de xarxes d'internet ni de res que se li parega. Aquesta modèstia de mitjans però està arribant a la seua fi. De moment, un amic ric i generós de l'empaquetador ens ha obsequiat amb el contestador automàtic mig desballestat que tenia a la seua antiga oficina; una petita reparació i ja està el "cabinista" en dansa. Però no es crega vosté, tot açò de la renovació tecnològica ja ve de lluny i fa un temps la directora va aconseguir un telepic amb el qual va estar entretinguda tota la redacció tot guanyant "fabulosos premios en su pantalla amiga"; l'invent, no cal recordar-ho, se'n va anar a pacte. Malgrat tot no hem desistit en els afanys d'assolir una modernor adient als nostres dies i en aquest número *La Veu* els ofereix, en rigorosa exclusiva mundial, la primera crònica futbolística interactiva de la Història de la Humanitat. Gaudesca doncs, d'un plaer infinitament superior al que proporcionen els jocs en tres dimensions o qualsevol varietat de realitat virtual.

MATERIAL NECESSARI

-Un aparell de televisor (tant se val la marca) amb comandament a distància i teletext.

-El número 28 de *La Veu*.

NORMES D'ÚS

-Poseu en marxa el televisor i cerqueu Canal - 9 (el nostre)

-Premeu el botó del comandament a distància que ens connecta amb el **SERVISI DE TELETEXT**.

-Aneu a la pàgina 126.

-Obriu aquesta revista per la fulla 12. Ja podem començar.

LA PASSADA JORNADA

Observarà el lector que a la secció 1/3 apareixen els marcadors de la Regional Preferent grup Nord del dia tres de març.

El Benicarló està concretament a la línia 3. Aquest resultat és un tant decebedor i no confirma les expectatives que servidor tenia posades en la visita del nostre conjunt a terres valencianes. La

sequera golejadora no la soluciona, per ara, ningú, ni del Pozo (dispensen l'acudit fàcil).

Però si vosté mira la línia 10 veurà que els dos equips que ens xafen els talons tampoc poden estar molt eufòrics. El seu empat afavoreix els nostres interessos i permet al Benicarló mantenir-ne les distàncies.

La sorpresa de la jornada va saltar al camp del San Fernando (vid. primera línia). Amb dos penals els valencians van aconseguir que el líder caigués derrotat a casa per segona vegada aquesta temporada. Els de la Plana porten molts dies fent-ne una freda i una de calenta. Com tots, vinga.

Atenció al guanyador del partit de la línia 4. Goleja amb facilitat i contundència. Ja vaig avisar.

LA CLASSIFICACIÓ

El lector haurà d'esperar pacientment a que aparega a la pantalla la secció 2/3. Ja? Doncs, som-hi.

Per dalt les coses no han canviat gens. El líder segueix sent el de sempre, a 8 punts d'un Benicarló que manté el segon lloc més per errors aliens que per encerts propis. S'aprecia però que a partir del quart classificat les distàncies són curtes i l'equip de la línia 5 sembla que ha recuperat la confiança.

A la zona de baix -i a nosaltres què ens importa- tot continua igual i els dos darrers classificats es mostren decidits a no abandonar la seua privilegiada posició.

LA PROPERA JORNADA

Aguarde ara a que es faça visible la secció 3/3.

El partit del Benicarló el trobarà a la línia 2. Serà a les 4'15 de diumenge al Municipal de la Carxofa. El rival -tornarà a esperar a que aparega la secció 2/3 i vid. el nº 19- és un vell conegut i sobre el paper no es pot escapar la victòria. Ha de saber però, benivolgut i pacient lector, que gairebé tots els seus punts els han aconseguit fora de casa i que a més a més disposen de molts jugadors amb solvència contrastada com és el cas del porter Fermín o dels ex del Benicarló David, Andrés i Néstor. Tot i la diferència de punts no deixa de ser un partit de màxima rivalitat, dels clàssics.

en off-side

↳ DON SICUTA

SILENCI

ADMINISTRATIU

En complir-se dos mesos de la sol·licitud presentada al nostre Ajuntament tot demanant que se li pose el nom de Camp de la Carxofa al nostre Municipal d'Esports, creiem que seria de molt mal gust i poca urbanitat cara als nostres lectors, reproduir en aquesta columna la resposta que ens ha tramés l'òrgan competant en la matèria.

La sol·licitud demanant el nom de Camp de la Carxofa per al nostre Municipal d'Esports haurà fet cap a la inabastable carpeta de temes pendents

El menyspreu ha estat absolut. Ens imaginem el nostre escrit fent cap a la monstrosa maquinària burocràtica. Passant de despatx en despatx, de taula en taula, entre munts i munts de fulls, carpetes, expedients, recursos, actes, decrets, convocatòries i altres formularis administratius de tot tipus. Per ahí estarà el pobre document, un més entre els milers i milers que cada dia entren dins el tenebrós túnel de l'administració: amb el seu segell d'entrada i tota la seua càrrega emocional, fent front a la indiferència de l'omnipotent i omnipresent cosa pública.

Sens dubte, el nostre humil paper haurà fet cap a la inabastable carpeta de temes pendents, primer esglau dels eterns processos administratius.

El més fàcil hagués estat deixar tota la columna en blanc com a mostra de protesta pel tracte rebut per part de l'administració local. Però hem pensat que tots no som iguals i per tant hem procurat omplir aquest espai amb tota l'honradesa que som capaços.

Sabem que els nostres escrits són de futbol. Ho sentim. Avui no estem en condicions de parlar-ne del tema. El nostre company de l'esquerra ja els en farà cinc cèntims. (Per cert, un dia d'aquests ja em despatxaré ben a gust amb ell. De vegades arriba a posar-me històricament nerviós).

Després d'aquesta empenyament, i emulant un antic col·laborador de diferents mitjans de comunicació locals, i actual regidor de l'Ajuntament, només ens queda per dir: "Señor alcalde, dimita".

bàsquet

El Benicarló tan sols aguanta 37 minuts

J.M. CORNELLES MONCHO

Equips: C.B. Benicarló- C.B. local.

Resultat: 74 -82

Anotadors del C.B. Benicarló: Manolo (19), Javi Roca (2), Jaime (33), Andrés (16), Jorge Lores (2), Juanjo (2), Eloy, Fede i Moncho.

El treball realitzat per C.B. Benicarló no va tenir continuïtat en la recta final del partit. D'aquesta forma, amb uns tres últims minuts desastrosos, l'equip local va veure com una setmana més la victòria se'ls escapava de forma vergonyosa.

A la primera part, gràcies als punts d'un inspirat Jaime, el Benicarló es va fer amb un petit avantatge. Tot i això el rival no va girar mai la cara al partit i apcipientment anava carregant de personals les posicions interiors del club

Els nervis i l'esgotament físic van deixar en safata la victòria a l'equip visitant

La sequera anotadora dels jugadors exteriors del Benicarló i la baixa de Jorge Lara a l'interior de la zona es van transformar en dos problemes massa greus per a l'entrenador local a la segona part. A la fi, el de sempre, els nervis i l'esgotament físic van deixar en safata la victòria a l'equip visitant. Les discutibles decisions arbitrals finals tan sols es van convertir en una anècdota més d'un partit que ja hem vist massa cops aquest any.

L'equip cadet de bàsquet, a un pas de la glòria

J.M. CORNELLES MONCHO

L'equip cadet de bàsquet que entrena Santiago Senar es va proclamar el passat cap de setmana, a falta de dues jornades, virtual guanyador de la lligueta provincial.

L'equip cadet de bàsquet que entrena Santiago Senar es va proclamar el passat cap de setmanavirtual guanyador de la lligueta provincial

Si tot es desenvolupa

com és preferible els jòvens jugadors locals passaran ara a disputar el sector, com així s'anomena la següent fase.

Estem, doncs, davant l'oportunitat d'aconseguir una nova fita considerable per al bàsquet local. Ara tan sols falta que els jugadors de Sabtiago sumen un poc d'esforç a la tècnica individual que ja tenen

futbol sala

Espectacular partido del Proyastec

JOAN BEL

Espectacular partido del Proyastec que consiguió una nueva victoria contra el cuarto clasificado, el Aldaya. El conjunto benicarlando consiguió unos 3 puntos vitales que pueden hacer mucho papel al final de la temporada.

Al principio el Aldaya se resistió al equipo benicarlando, creando muchos problemas y un juego bastante igualado. Pero a partir del primer gol, el Proyastec despuntó. Con la combinación recién

sacada al campo de Josema-Valera, el Proyastec neutralizó todos los esfuerzos del Aldaya, y con la participación de todo el equipo barrieron de la pista al equipo visitante, consiguiendo un espectacular resultado al finalizar la primera parte de 9-0.

El conjunto benicarlando consiguió unos 3 puntos vitales que pueden hacer mucho papel al final de la temporada.

En la segunda parte los jugadores del Aldaya salieron más motivados, y los del Proyastec, tal vez más confiados, no jugaron igual que en la primera parte. Los entrenadores del Proyastec dieron minutos a hombres que hasta ahora habían jugado poco, y acabó la segunda parte con un resultado de 10-1, tan solo un gol por equipo.

Nota a destacar es la consecución de cuatro goles más por el máximo goleador de la liga, Valera, que se distanció más de su inmediato perseguidor.



més ràdio EMISSORA MUNICIPAL BENICARLÓ

la claca

Avui tampoc he jugat

▲ ÀLEX GOZALBO I BELTRAN

Tothom busca el mateix: la victòria. D'això n'estem segurs. El que no està tan clar és el camí per arribar a aquesta.

Molts entrenadors aboquen tota la responsabilitat (i amb ella els minuts de joc) als jugadors titulars

Seguint l'esquema de Lolo Sainz, molts entrenadors aboquen tota la responsabilitat (i amb ella els minuts de joc) als jugadors titulars. Utilitzen tan sols els reserves per donar descans a la resta en situacions extremes. D'altres, seguint l'esquema d'Aito García Remeses, realitzen una constant rotació dels jugadors,

dosificant el temps entre tots.

Particularment sóc partidari de fer sentir importants tots els jugadors, especialment en les competicions escolars

En les categories inferiors aquesta circumstància agafa més importància ja que es juga amb la il·lusió dels xics i xiques més jòvens. La distinció entre bons i dolents els marca des del primer dia. Particularment sóc partidari de fer sentir importants tots els jugadors, especialment en les competicions escolars. Cal incentivar la canalla i evitar, sota tots els conceptes, que els nois arriben a casa amb la mà entre les cames, ja que així els

estem obrint les portes perquè deixen l'esport.

D'altra banda tampoc és convenient encasellar els jugadors en posicions concretes, tallant l'aprenentatge de molts conceptes per tal de buscar el camí més ràpid envers la victòria. Cal, doncs, estimular els jugadors i acostumar-los (quan abans millor) a una dinàmica d'equip en què ningú és indispensable però tots són necessaris. A fi de comptes ací estem tots pel mateix. Per divertir-nos, clar.

L'estaca

Les persones que, tot i les indicacions, continuen fumant dintre del Pavelló Poliesportiu. Aquesta no és la idea que jo tenia de relacionar l'esport amb la salut. Esperem i no desesperem.

EL TELÈFON DEL CIUTADÀ

✓ Hola, sóc un simpatitzant de la UPV i estic indignat amb el sr. Blanch per les informacions tan tendencioses que fa. En una crònica última vaig poder veure que l'escàndol (per dir-lo d'alguna manera) que havia denunciat l'Enric Moya li l'atribuïen després, com si fóra el gran protagonista al sr. Tiller. Gràcies.

✓ Quiero quejarme de algunos constructores que invaden las aceras cuando realizan obras e impiden el paso de los peatones. Adios.

✓ No soy de Benicarló aunque vivo aquí hace tiempo y quiero sugerirles que pongan más artículos en castellano porque nos resultaría más fácil leerlos. Muchas gracias.

El vostre telèfon és el 47 53 60

Hem posat a la vostra disposició un contestador automàtic perquè deixeu les vostres opinions, queixes i suggerències. Cal que deixeu el vostre nom i número de document d'identitat (aquestes dades seran confidencials i només es publicaran si ho especifiqueu)

Anunciar-te a *La Veu*
només et costarà
400 pessetes

Bar Madeira

- Bocatas
- Tapas
- Sandwiches
- Hamburguesas...

Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló


RESTAURANTE
El Cortijo

MENDEZ NUÑEZ, 85
TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38
12580-BENICARLO
(CASTELLON)

La Veu
el setmanari
no n'hi ha
d'altre

Golosinas Melanie

DETALLES:

Bodas
Comuniones
Bautizos
Bolsas para cumpleaños
Variedad en surtidos

Dr. Ferran 10 Benicarló

Passa La Veu

MOT ENCREUAT Núm. 28 • per Francesc Anyó

AGENDA CULTURAL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2							■			
3							■			
4			■						■	
5		■			■					
6							■		■	
7								■		
8					■		■			
9										
10		■								
11										
12				■						■

Horitzontals

1. Foragita, suprimeix.
2. Determinarà com a toc de trompeta el pes de l'embolcall d'una mercaderia - Ofuscadora passió.
3. Imita un manuscrit - I serem.
4. Vint-i-cinc fulls de paper - Tenyeixen el final amb cert dramatisme.
5. Aquí hi va una o - Article - Sol contenir un poliastre concentrat.
6. La velocitat no és el seu fort - Una ena - Una te, ara - I amb una erra acabou el prestatge.
7. Hom en surt amb una inevitable coïssor - Apareixen a les primeres pàgines del diccionari.
8. Terra arenosa - Aquí hi va una ela que omple tot el quadret - Ja tenen el grup gairebé format.
9. Tenen valències lliures - Així acaben les noies boniques.
10. Pianteu-hi una essa - Traient la transpiració.
11. El seu ofici els exigeix servir-se de la llengua.
12. Una cosa que indica aquest instant mateix - Impliquen brusquedat de to.

Verticals

1. La seva feina el mena a les arrels més profundes.
2. Extensa - Equivoco de mig a mig - Sagrat patró.
3. Anirà Girona amunt - Se'n formarà una idea clara.
4. Unes persones que tenen el metge de capçalera sota el llit, com aquell qui diu.
5. Presenta tots els colors - Hi va una ge com de carnisseria (gracienca) - Títol anglès.
6. Exalta la pròpia nació.
7. Amb una a cobrireu l'expedient - Té molt d'illús - Aquí el seny aconsella una erra - A quin moment.
8. No arriben a la vintena - Profit, benefici.
9. Cofi - Una altra erra solitària - Platges.
10. Té un ball propi - Mai no es destaquen per llur estatura.

Les solucions de l'anterior:

Horitzontals: 1. Ramadà. Opac. 2. Orifici. Ací. 3. Solidaritat. 4. Em. Lacònica. 5. Gata. Enemic. 6. aT. Donís. Ei. 7. Rigor. Ateso. 8. Acares. An. N. 9. Sal. Lamdes. 10. Toll. Log. 11. Plana. Fesol.

Verticals: 1. Rosegaràs. P. 2. Aromàtica. L. 3. Mil. T. Galta. 4. Afilador. On. 5. Dida. Orella. 6. Acacen. Sal. 7. Ironia. M. F. 8. O. Inestable. 9. Patim. Endós. 10. Acàcies. Ego. 11. Citacions. L.

FALLES

Dissabte 9 a les 21,00 cavalcada del Ninot, en finalitzar ball a la pista annexa del pavelló poliesportiu
Diumenge 10, a partir de les 13,00h. concurs d'aparadors.

ACTIVITATS DEL CENTRE EXCURSIONISTA XIRUCA

Diumenge 10 marxa senderista de Vallibona a Vallibana
Els interessats podeu passar pel Casal Municipal de Benicarló, Sala 13 a les 22h.

ASSOCIACIÓ DE LA DONA

Dijous 14, a les 16,00h. al Casal Municipal, la companyia Repsol-Butano farà una demostració per donar a conèixer diferents mesures de seguretat i el bon ús d'aquest producte

MANS UNIDES-CAMPANYA CONTRA LA FAM

Diumenge dia 10, a partir de les 17,00h. Gran Festival de Mans Unides a l'auditori municipal de Benicarló

EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA "IMATGES DEL VI CARLON (DE LA VINYA A LA TAULA)"

A la Caixa Rural de Benicarló es clausurarà avui aquesta magnífica exposició organitzada per la Penya Setrill i el Grup fotogràfic Enfoque. Fins a les 21,00h. encara esteu a temps de visitar-la

NI CREIX NI MEIX

✍️ JOAN GREGORI ALBIOL

Reconciliació o Més caga un bou que cent oronetes

Si a la meua indocumentada experiència de transeünt afegeixo la curiositat que m'inspiren algunes pàgines de la premsa local, puc concloure que existeixen dues maneres de passejar per Benicarló. Hi ha qui va amb el cap alt i qui amb el cap cot. L'elecció, no us penseu, no té res a veure ni amb la disposició anímica de cada vianant ni amb l'ambigu escenari econòmic del país. No. Els primers no fan altre que aprofitar la passejada per admirar l'extraordinària proliferació de fronteres de marbre en els nostres carrers. Ateneu com, en aquests temps en què tots els suplementos setmanals de referència en açò de les modes desautoritzen solucions ostentoses o que pequen de parencia, els benicarlantos seguim fidels al nostre *ethos*: ens agrada pixar més alt que ningú i escatxillar bona cosa de gent. Però encara hi ha els segons, aquells vianants a qui aparentment ofega el pes de l'existència i deambulen amb la mirada humiliada i el pas indecís. Desenganyeu-vos, que tampoc no són el que semblen. Unes col·laboracions recents en aquest setmanari m'han dut a la llum: un capteniment tal respon tan sols a l'intent humaníssim d'evitar el naufragi en una inopinada defecació canina.

Aprofitar la passejada per admirar l'extraordinària proliferació de fronteres de marbre en els nostres carrers

L'altre dia en parlàvem, d'aquest tema vidriós, durant la pausa de l'esmorzar. Crec que jo estava, inflat d'orgull, en ple panegíric lloant els encerts arquitectònics de la ciutat quan un company em va interrompre: —*Sí, sí, tu vés comptant les bigues i et passarà com a a mi, que vaig xafar una ...* Arran d'aquesta ingerència, la conversa va decantar-se, com un vaixel·l que fa aigua, cap l'etologia intestinal dels gossos i tots hi van dir la seua amb vehemència. Qui no havia estat testimoni privilegiat d'una relliscada fatal en baixar una senyora de l'autobús, pensava que tot podia solucionar-se amb les parcel·letes de terra absorbent que alguns ajuntaments declaraven oportunament immunes a l'especulació urbanística. Un altre company, professor de Filosofia, va opinar que els gossos eren abans que l'home i que era immoral pretendre d'aquelles bèsties l'assumpció d'una normativa social humana i, per descomptat, tan arbitrària com qualsevol altra; si a l'Índia les vaques eren lliures d'anar femant bressolades per la remor tranquil·la del Ganges, ¿per què havíem, els occidentals, de reglamentar les efusions fecals dels cans?... tots nosaltres érem mostra, ens va dir, que la repressió condueix de manera inevitable a la neurosi i que, com tothom sabia, els gossos havien estat escollits pels cínics com a emblema d'una existència austera i gens esclava de servituds morals i, doncs, podien ésser considerats un fòssil vivent d'una raça que un dia fou neta i noble, culta, rica, lliure, desvetllada i feliç. Qui érem nosaltres per a ...?

¿Per què havíem, els occidentals, de reglamentar les efusions fecals dels cans?

Bé, què us haig de dir? Després d'aquella intervenció, els contertulians vam esforçar-nos per no desmerèixer davant una tal esplendidesa d'arguments. D'ací que cadascú hi aportés pares i padrins, lectures i experiències, i que el que havia començat com una intrascendent conversa de cafè arribés a tan alt grau de conceptuositat que els enteniments menys subtils vam anar desfilant cap a les aules.

Quan jo vaig decidir que les meues possibilitats havien tocat sostre, encara algú aportava el testimoni canònic de Sant Gregori. Si la intensitat teològica d'aquell debat no em torba ara la memòria, va ser una companya catalana, professora de Valencià, qui citava de memòria el que em va semblar el capítol XXVII del quart llibre de *Diàlegs* del Papa Magne: *La virtut de la ànima algunes vegades veu per sublimitat algunes coses ans que venguen e alguna vegada cant deuen exir del cors, per revelacion conexén ço qui és esdevenidor.*

Mentre els alumnes anaven ocupant els seus llocs, vaig sentir novament admiració per aquell romà a qui l'Església anomenà *el gran*. Des del tron de Sant Pere, immersit com estava en la reforma del cant eclesiàstic, atrafegat organitzant la defensa de Roma davant dels longobards i preparant la conversió dels anglo-saxons, encara acudia amatent a buscar entre les potències de l'home aquella que podia reconciliar-nos amb el nostre millor amic, el gos.

